

Трагедія жінки-матері,
боротьба за своє
материнство, жорстокість
народної моралі («У нашій
раї на землі...»). Наскрізний
ліризм творів Т. Шевченка
про жіночу долю

Такого полум'яного материнства... і такої жіночої муки не знайти, мабуть, у жодного з поетів світу. Нещасливий в особистому житті, Шевченко найвищу й найчистішу красу світу бачив у жінці, у матері.

М. Рильський

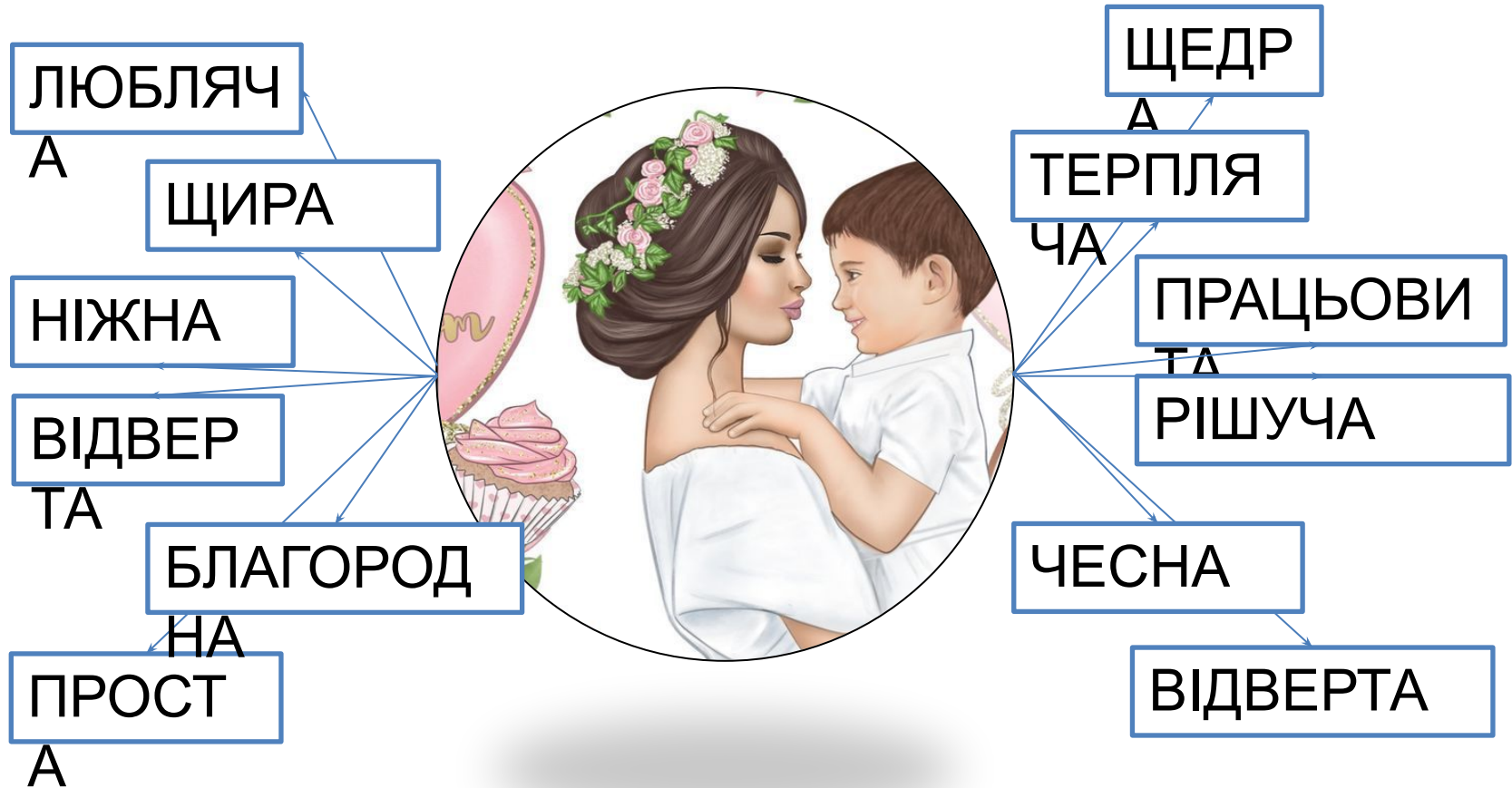
Я БАЧУ...

Я ЧУЮ...

Я ПРИГАДУЮ...

Я ТОРКАЮСЯ...

Складіть інформативне гроно до образу матері

Рік написання

Рід

Жанр

ТЕМА

ІДЕЯ

Рік написання – 1849.

Рід – лірика.

Жанр – громадянська лірика.

ТЕМА: зображення трагічної жіночої долі в умовах кріпосного суспільства.

ІДЕЯ: возвеличення святості матері, того найціннішого, що є для кожної людини; засудження суспільства, яке принижує, доводить до загибелі жінку-матір.

РИТОРИЧНЕ
ЗВЕРТАННЯ

ЕПІТЕТИ

МЕТОНІМІЯ

СИНЕКДОХА

МЕТАФОРА

ОКСИМОРОН

**ХУДОЖНІ
ЗАСОБИ**

**РИТОРИЧНЕ
ЗВЕРТАННЯ:**
«Великомученице!
Небого»

ЕПІТЕТИ: «образом
СВЯТИМ»

МЕТОНІМІЯ: «і їй
здається, все село весь
день дивилося на його»

СИНЕКДОХА: «печаль
охватить душу»

МЕТАФОРА: «літа
минають»

ОКСИМОРОН: «у
нашій раї на землі»

**ХУДОЖНІ
ЗАСОБИ**

Два плани трактування жіночої долі

ДОЛЯ МАТЕРІ-КРІПАЧКИ, яку чекає сумна й тяжка доля:

...І ти осталася, небого.
І не осталося нікого
З тобою дома. Наготи
Старої нічим одягти
І витопить зимою хату.
А ти не здужаєш і встати,
Щоб хоч огонь той
озвести...

ДОЛЯ МАТЕРІ-ПОКРИТКИ, яка терпить зневагу від власних дітей:
...А тебе покине

Калікою на розпутті,
Щоб собак дражнила,
Та ще й вилає. За те, бач,
Що на світ родила.
І за те ще, що так тяжко
Дитину любила.
І любитимеш, небого,
Поки не загинеш
Межи псами на морозі
Де-небудь під тином.

**ОБИДВІ ДОЛІ ТРАГІЧНІ.
СПІВВІДНЕСЕНІСТЬ З
ОБРАЗОМ УКРАЇНИ,
ПОКРІПАЧЕНОЇ,
ТРИСОБІДНОЇ**

